

10 propostes musicals del País Valencià que estan d'actualitat

El País Valencià celebra la seva Diada Nacional: recuperem alguns projectes que fan ben vigent la música del sud

Zoo | Xepo W.S.

Xavi Sarrià

Xavi Sarrià és la veu rebel del País Valencià. És el jove que va muntar **Obrint Pas** quan gairebé encara no hi havia una escena, el cantant exitós que ho va deixar tot per escriure una novel·la, l'activista que va comprendre que les cançons són una arma carregada de futur. Han passat 20 anys de temps viscut a repel i de rebot, i l'idealista a poc a poc ha anat guanyant les pors i els silencis convertits ara en melodies en el seu debut en solitari, *Amb l'esperança entre les dents* (Propaganda pel Fet!, 2017). Un disc d'autor sobre la tristesa i la ràbia que defensarà en directe amb una banda de rock.

El Diluvi

Els valencians van començar ara fa 5 anys amb un repertori d'homenatge a **Ovidi Montllor**. Tot i que al principi només interpretaven peces del cantant alcoià, l'embolcall musical d'**El Diluvi** ja feia notar que érem davant un projecte diferent, que partia del folk autòcton i feia la volta al món sense deixar l'essència mediterrània. Aquest hivern han presentat el seu segon disc llarg, *Ànima* (Música de Telers, 2017), on el cantautor també hi és present sense ser-hi evident: "L'Ovidi sempre hi és. En aquest disc hi ha ?Amor infinit", una cançó sobre una lletra seva. Però si anem més enllà, Montllor és a totes les cançons", admet el baixista del grup, Andreu Ferré.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=JFBfHFSB7N8>

Senior i el Cor Brutal

Senior i el Cor Brutal ha ampliat el seu immaculat full de serveis amb un exclusiu disc de versions, *Valenciana, vol. 1* (Malatesta Records, 2017), acompanyat de **La Síndrome Lomax**, una quinzena de col·laboradors rere els quals s'amaguen algunes de les veus més destacades de l'escena del pop i el rock català. La veu i ànima de la formació valenciana, Miquel Àngel Landete, ha adaptat dotze cançons que formen part de la seva banda sonora vital a l'estil del rock anglosaxó amb arrels.

Gener

Gener és el grup del moment al País Valencià i un dels artistes més destacats de la nova escena del pop en català. Després de l'exitós debut amb *El temps del llop* (Mésdemil, 2014), han esclatat amb *Oh, germanes!* (Mésdemil, 2015), que ja ha estat celebrat per la crítica i guardonat amb dos premis Ovidi. L'àlbum, gravat en directe amb la producció de Paco Loco, és un homenatge al gènere femení i un examen de consciència als mals endèmics de la masculinitat més tossuda.

Arthur Caravan

Dos anys després de presentar *Wegener* (Música de Telers, 2013) -un àlbum de contrastos en col·laboració amb **Hugo Mas**-, la banda alcoiana **Arthur Caravan** dibuixava la passada tardor *Major propòsit* (Música de Telers, 2016), un disc líricament inspirat en l'obra de René Magritte que articula un discurs propi al voltant de la "poètica del misteri" del pintor surrealista. Grup capdavanter, són autors de quatre discos que, més enllà dels incontestables valors musicals, enarboren una poètica àcida i personalíssima, prenyada de referents culturals i de difícil parangó amb la resta dels companys de viatge a l'escena.

Mireia Vives i Borja Penalba

Tot just un any després d'haver-se embarcat en un viatge musical que seguia la ruta marcada per la novel·la de Roc Casagran *L'amor fora de mapa* (Sembra Llibres, 2016), el duet format per **Mireia Vives i Borja Penalba** presenta un nou disc, *Línies en el cel elèctric* (Mésdemil, 2017), aquest cop amb cançons pròpies. La parella artística -ja consolidada- canvia de vestit amb tanta facilitat com construeix grans cançons.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=44oCp3KLC8g>

Pau Alabajos

El cantautor valencià **Pau Alabajos** s'aventurava a un so més pop al seu darrer disc, *L'amor i la ferocitat* (Bureo Músiques, 2016), estrenat l'any passat i produït pel nord-americà Brad Jones. Enguany, ha estat immers en la gravació del disc *Ciutat a cau d'orella*, encara inèdit, dedicat a musicacions d'Estellés. "La poesia, les cançons d'amor i les cançons de lluita són el carburant per viure", explicava a una entrevista a Enderrock.cat fa poc més d'un any.

Zoo

Sense gairebé solució de continuïtat respecte a la franja mestissa, el rap va prenent protagonisme fins a ensenyorir-se plenament de propostes com la de **Zoo**. El projecte personal iniciat per Toni Sánchez 'Panxo', que per moments va prendre el format de superbanda -a la seva primera formació hi havia membres d'**Obrint Pas**, **La Gossa Sorda**, **Aspencat**, **Orxata** i **La Raíz**-, ha acabat consolidant-se com un dels grups amb més talent i caràcter de l'escena: magnífiques bases electròniques, brillant producció de Mark Dasousa, textos intel·ligents, poètics i amb una especial capacitat de concreció, i una química insòlita en els *flows* de Panxo i Arnau Giménez.

Carles Dénia

Per la Gandia de fa sis segles passejava el poeta i cavaller Ausiàs March i, a la mateixa terra, ara el flamant cantaor Carles Dénia ha recuperat una obra molt ambiciosa i especial del seu paísà per dur-

la al terreny de l'arrel. És el *Cant espiritual*, 224 versos en segona persona en un diàleg que s'adreça a Déu. El disc homònim, editat per Mésdemil, es llançarà al desembre. "Ha estat un treball d'inspiració per trobar les melodies i claus que van obrint les portes del poema. He deixat que les paraules vagen dictant-me la música", valora el músic.

Aspencat

Una dècada de trajectòria, 6 discos publicats i més de 600 actuacions avalen una de les formacions més populars de l'escena mestissa valenciana: ara arriba el moment de fer el balanç final. El grup de la Marina Alta **Aspencat** s'acomiada aquest mes dels escenaris amb una última gira després d'haver anunciat una aturada indefinida. Nascuts el 2007 sota la influència d'**Obrint Pas**, han aconseguit definir una personalitat pròpia a través de cançons tan populars com "Música naix de la ràbia" o "Quan caminàvem" que parlen de la desobediència cultural i política.